

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 5468

гр. София, 07.10.2011 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав, в закрито заседание на 07.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Весела Николова

като разгледа дело номер **6972** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 215 и чл. 217 ЗУТ вр. чл. 60 АПК.

Образувано е по жалба на В. Г. В. срещу Заповед № РД-20-78/27.06.2011г. на директора на дирекция „Контрол по строителството” при Столична община /СО/. Със същата е направено искане за спиране изпълнението на заповедта до постановяване на влязло в сила съдебно решение.

Съдът, след като съобрази доказателствата по делото и прецени съображенията в подкрепа на искането, прие следното от фактическа и правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 217, ал. 1, т. 9 от ЗУТ жалбите и протестите пред съда не спират изпълнението на заповедите по чл. 195 и чл.196 от ЗУТ /каквато е процесната заповед/. Видно от нормата на чл. 217, ал. 2 съдът може да спре изпълнението на тези административни актове, с изключение на тези по чл. 217, т. 2. Следователно, с оглед основанието за издаване на оспорената заповед – чл.195 ал.4 от ЗУТ, в правомощията на съда е да спре изпълнението на заповедта. Предвид обстоятелството, че предварителното изпълнение на заповедта е допуснато по силата на закона, искането за спиране на изпълнението може да се направи при всяко положение на делото. Същото като депозирано срещу акт, чието изпълнение може да бъде спряно от съда и изхождащо от лице с установен правен интерес от спирането, се явява процесуално допустимо.

Разгледано по същество искането е неоснователно. В чл. 217, ал. 2 от ЗУТ е регламентирано правомощието на съда да спре изпълнението на административните актове по чл. 217, ал. 1 от ЗУТ, но не са визирани конкретни основания за допускането му. По тези съображения, по аргумент на противното от чл. 60, ал. 1 от АПК /сочеща основанията за предварително изпълнение на административните актове/, основание за спирането му следва да бъде охраняването на противопоставими по характер, степен и тежест на защитения с допуснатото по закон предварително изпълнение на АА държавен или обществен интерес, интереси на адресата на акта.

В конкретния случай жалбоподателката не сочи доводи и не представя доказателства, от които може да се направи обоснован извод, че изпълнението на заповедта би довело до причиняването на особено съществени неблагоприятни последици за нея /вреди от имуществен или неимуществен характер/, по аргумент от чл. 60, ал. 1 от АПК. Не са изложени такива съображения в жалбата изобщо и конкретно в частта на искането за спиране на изпълнението. Сочените от жалбоподателката аргументи относно правото на собственост върху сградата – строеж, за която е наредено обезопасяване, са релевантни по отношение преценяване материалната законосъобразност на оспорения акт и подлежат на разглеждане по основния предмет на спора.

Предвид изложените съображения и след като жалбоподателката не е ангажирала доказателства за възможността да ѝ бъдат причинени значителни щети от предварителното изпълнение на заповедта, молбата за спиране изпълнението на оспорваната заповед следва да се остави без уважение.

Ръководен от гореизложеното, съдът

О П Р Е Д Е Л И:

ОТХВЪРЛЯ искането на В. Г. В. за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № РД-20-78/27.06.2011г. на Директора на Дирекция „Контрол по строителството” при Столична община.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба, пред Върховния административен съд в 7- дневен срок от съобщаване на страните.

Съдия: